

هر دم از این

باغ

بری می‌رسد!

محمد ترابی (خاکی)

۲ - اگر بتوان پورسینا را به بهانه اینکه او جستارها و کراسه‌ها و بیشتر نوشه‌های خود را به زبان تازی نوشته که زبان همگانی و زبان فرمانروایان زمان او بوده است «دانشمند عرب!» دانست؛ پس امروز هم می‌توان ۵/۶ میلیارد مردم روی زمین را که همه انگلیسی می‌نویسن و می‌خوانند و سخن می‌گویند و این زبان ابزار پیوستگی اندیشه‌های آنان با یکدیگر است، همه را انگلیسی دانست!؟ اما چنین نیست و نمی‌توان با چنین دیدگاهی مردم چین و هند و ترک و هند و چین و روس و ایرانی و عرب و ... همه را انگلیسی دانست هریک از آنها فرهنگ و ملیتی جداگانه داردند که ریشه در آن دارند و بسیارند دانشمندان و نخبگان دیگر ایرانی که فراورده دانش آنان به تازی یا به زبانی جز پارسی و زبان مادری آنهاست و نیز در دیگر زبانها و فرهنگها چنین است. همچون ملاصدرا شیرازی زمان صفوی و نیز کتابهای ابوالحنیفه زکریای رازی، مولانا و بونصر فارابی (علم مسلم) که خاستگاه همه آنان سرزمین ایران بزرگ بوده است، اما همگی در جهان زمان خود پیوسته در کوچ بوده‌اند و آنچه می‌توانسته‌اند به تازی، که زبان همگانی فرمانروایان و مردم زمان آنان بوده است، نوشه‌اند.

۳ - زادگاه و خاستگاه و جای بالندگی و نمای پورسینا نیز همانا در شهرهای باستانی و قلمرو «ایران بزرگ» پیشین بوده است: زادگاه او در شهر بلخ بود و از آنجا به بخارا رفت و به دربار سامانیان «از اولین خاندان‌های پادشاهی ایرانی پس از یورش تازیان به ایران» راه یافته و در آنجا به دستوری و فرمانروانی رسیده است؛ در بخارا از کتابخانه نوح بن منصور سامانی بهره گرفته است. آیا شهرهای بلخ و بخارا در کدام سرزمین عربی هستند؟! و آیا خاندان سامانی در کدام کشور عربی ریشه یا وابستگی داشته یا فرمانروایی می‌نموده‌اند.

۴ - آیا پورسینا به هنگام کوچ از شهرها و گذر از سرزمینهایی که از آنها گذشته و گردش کرده است نشانه‌ای از گذارا و به شهرها و سرزمینهای تازی هم دیده شده است؟ و یا اینکه در سرزمینهای تازی ماندکار شده

در هفتگی نامه «امید جوان»: «شماره ۵۱۱ / ۸۵/۱۰/۱۷ » رویه سیم، ستون یکم پرسمان و دیدگاهی نمایانده شده است که در آن «توفيق محمد السهلي» تحلیلگر عرب، پورسینا پژشك و دانشمند ایرانی را «دانشمند عرب!» خوانده است و این پرسمان از خبر پراکنی B.B.C نیز پخش شده است! بی‌گمان به میان آوردن چنین گفتارهای نادرست ناآگاهی و اندیشه‌ی نابخردانه‌ی فراآورندگان آن را بر همگان آشکار می‌سازد!

از سوی دیگر پاسخ «رسمی» و آگاهانیدن همگان از چنین بداندیشی‌ها و آشکار ساختن دست اندکاران برو نداد این‌گونه نادرستی‌ها با فرمداران و فرنشینان دستگاه فرهنگی کشور است که پاسخی شایسته به آنان که در اندیشه وارونه نشان دادن نمودهای فرهنگی و تاریخ ایرانیان هستند داده شود. این کوچک نیز به اندازه توان خویش جستاری در پاسخ آن پرسمان به هفتگی نامه امید جوان فرستادم و اکنون این جستار را نیز به ماهنامه آوین پیشکس می‌نمایم که خود از پیشگامان پاسداری از فرهنگ ایران‌زمین می‌باشد در اینجا باید از هفتگی نامه «امید جوان» برای آنکه در خور و واکنش شایسته می‌پردازد سپاسگزاری نمود: اما تا این زمان که این جستار نوشته می‌شود هیچ‌گونه واکنشی از سوی فرنشینان و فرمداران فرهنگی و یا رسانه‌های همگانی دیده نشده است! و سرها یا در گریبان است یا شاید زیر برف!! «در پاسخ به «تازی نمایی درباره «پورسینا» و کثر اندیشه‌ی پدید آمده برای آن «تحلیلگر عرب» دیدگاههای زیر را به آگاهی می‌رسانم.

۱ - بی‌گمان می‌توان چنین اندیشید که فراورده‌های داش همه‌ی نخبگان بشری از آن همه انسانهایست و بدرسی کامه و دیدگاه خود آنها نیز چنین بوده است که همه انسانها از دستاوردهای اندیشه‌های آنان بهره گیرند اما این پرسمان را نمی‌توان دستاویزی برای نادیده گرفتن و کنار نهادن شناسه و فرهنگی که این بزرگواران از آن برخاسته و به آن وابسته‌اند دانست و به کار گرفت!!

شمار زبانزد می‌باشد: و از گلستان سعدی است:

«ترسیم نویسی به کعبه ای اعرابی!

کاین ده که تو هیروی به ترکستان است!!

با نگرشی تیزبین و هوشمندانه به این سرواد پارسی نیز در خواهد یافت که آنسوی گفتگوی سراینده هم «یک اعرابی!» می‌باشد!! و اکنون هم این یک «تحلیل گر عرب» است که دوست دارد پورسینا هم چون خودش عرب باشد!! به فرموده پروین اعتصامی:

خود بین چنان شدی که نذیدی هوابه چشم

پیش هزار دیده بینا چه می کنی؟!

به ناچار باید گفت این پورسینا نیست که بتوان او را «عرب» خواند بلکه این همان «تحلیل گر» است که نه تنها «عرب» که از بین عرب می‌باشد! و به ناچار در «تحلیل» نادرست خود «تحلیل» خواهد رفت!! و این گفتمان هم چیزی جز گفتمان (خلیج و خلیج عربی!) نیست اما درباره اینکه آیا شبکه خبری B.B.C از نادرستی این «تحلیل» آگاهی داشته است

یا نه و آنرا پخش نموده است باید از خودشان پرسید؟!

۱۱ - از هموندان و هموطنان ارجمند خواهشمند است چنانچه واکنش بازتابی از سوی دست اندر کاران و فرمداران پاسخگوی کشور به این گفتمان در جایی دیده یا شنیده‌اند و یا از سوی استادان و دانشگاهیان و دانشمندان کشور در رسانه‌های همگانی (رادیو- تلویزیون روزنامه‌ها و هفتگی نامه‌ها گفتگوهایی درباره آن از سوی هر کسی انجام یافته آنرا به آگاهی ماهنامه آوین «به نشانی ماهنامه» برسانند

پورسینا

باشد؟ به نوشته فرهنگ دهخدا «او حتی پایش به آنسوی دجله هم نرسیده است!» فرهنگ دهخدا پوشنه‌ی ۱ از رویه ۵۵۸ تا ۵۷۵

۵ - مزار باشکوه این دانشی مرد ایرانی در یکی از باستانی‌ترین شهرهای ایران (همدان) بدست ایرانیان ساخته شده و در برابر دیدگان جهانیان است.

۶ - نام مادر این دانشمند بزرگوار ایرانی «ستاره» است که نامی ۱۰۰٪ ایرانی است «فرهنگ دهخدا همان ۵۷۵ - ۵۵۸ - فرهنگ معین؛ پوشنه‌ی ۵ (اعلام) رویه ۸۵.»

۷ - نوشته‌ها - کراسه‌ها، سروادها از او به زبان پارسی نیز هست برای آگاهی از آنها باید به فرهنگها (لغت‌نامه دهخدا، پوشنه‌ی ۱ - رویه ۵۷۴ ستون ۲) بازگشت نمود نام و نشانی و رویه و جایگاه چاپ و زمان چاپ آنها نوشته شده است.

۸ - به نوشته فرهنگ دهخدا: «همان پوشنه‌ی و رویه» کسانی دیگر که در پی آن بوده‌اند تا او را «دانشمند عرب» بنمایانند هم گفته‌اند اگر او ایرانی بود باید شیعه هم بود! اما نخست باید دانست که تا پیش از پیدایش خاندان «صفوی» و فرمانروایی آنان همه بزرگان و نخبگان ایرانی «شیعه» نبوده‌اند هرچند درباره پورسینا نشانه‌های شیعه بودن او نیز برتری دارد: نام خودش حسین است و نام پدرش عبدالله که آشکار گفته شده از «شیعیان اسمعیلی» بوده و دیگر آنکه نام پدر بزرگ او «حسن» و نام نیای او «علی» است و این نامها جز نشان دوستی با خاندان (علی) نمی‌تواند بود.

۹ - افزون بر زندگینامه او که در فرهنگ‌های دهخدا و معین (پوشنه ۵ - اعلام) نوشته و ماندگار است فرهنگ‌های با ارزش و سترگ در سراسر جهان «هویت» این دانشی مرد بزرگ را ایرانی دانسته‌اند. نمونه آن فرهنگ فرانسه «لاروس از با ارزش ترین فرهنگ‌های جهان» در رویه ۱۰۵ - در زیر واژه Avicenne (ابن سینا) همراه با زندگینامه‌ی این بزرگ دانشی مرد، او را پژشک و فرزانه‌ی ایرانی نامیده است. دوستداران این دیدمان می‌توانند بدآن فرهنگ بنگرنند.

۱۰ - اکنون با اینهمه نشانه‌های آشکار همچون آفتاب، تازی نمایی پورسینا همانند آنست که کسی نشانی خانه کعبه را که در سرزمین حجاز و شبه جزیره عربستان است و مسلمانان هر سال بدانجا می‌روند و آیین حج بجا می‌آورند در بیانهای مغولستان یا قراقوم و یا آنسوی دیوار چین بدده!

اینکار زبانزد شناخته شده پارسی را بیاد می‌آورد که نمود وارونه گویی و وارونه کاری است: «ره کعبه به ترکستان است» و نیز در اینباره سروادی پارسی داریم که آنهم بیانگر همین پرسمان و همانند آنست: و آن نیز در